

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Шумен, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630202591 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 23-0869-002453, издадено от Началник сектор към ОДМВР гр. Шумен, Сектор ПП Шумен, с което на В. Т. В., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150лв., на основание чл. 179, ал.1, т.5 пр.3 от ЗДвП, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като неоснователно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание същият се явява лично и с адв. А., като поддържат жалбата . Излага се подробно становище .

Процесуалният представител на ОДМВР – Шумен - административно -наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, се явява в съдебно заседание, като заявява, че оспорва жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Административно наказателното производство по преписка с рег. № 372р-18859/30.08.2023г. е иницирано с докладна записка рег. № 372р-18859 от 30.08.2023г., изготвена от Р.С. относно констатирано нарушение.

В докладната записка от 30.08.2023г. която е отправена до директора на ОДМВР Шумен -Г. Г. , съставителят е посочил :

“На 24.08.2023г. в разговор с Вас установих нарушение на правилата за движение по пътищата на водач управлявал лек автомобил „ Волво “ с рег № Н 5742 КА“

Въз основа на докладната записка по посочената преписка е изготвен и АУАН №2453 от 05.10.2023г. срещу лицето В. Т. В., ЕГН *****, за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП а именно за това, че на 24.08.2023г в 07,50 часа в гр. Шумен по ул. „Кирил и Методий“ на кръстовището с ул.“Васил Друмев“ в посока бул.“Симеон Велики“ е управлявал собствения си л.а. „Волво В 70“ с рег. № Н 5742 КА, като на посоченото кръстовище при наличие на пътен знак Б-2 не пропуска движещите се МПС, които се движат по път с предимство, като с това си действие принуждава останалите участници в движението за спрат и създава опасност за настъпване на ПТП.Прието било, че с горното

деяние, от жалбоподателя е нарушена разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДВП.

Актът е съставен в присъствие на нарушителя, като същият е отказал да подпише акта, което е удостоверено с подпис на свидетел П. П..

Същевременно жалбоподателят е отразил възражения в АУАН „*Не съм съгласен с написаното в акта*“..

По делото е приложена декларация, подписана от жалбоподателя, от която същия декларира, че на 24.08.2023г. той е управлявал л.а. “Волво В 70”, с рег.№ Н 5742КА.

Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка, е издадено наказателно постановление № 23-0869-002453, издадено от Началник сектор към ОДМВР гр. Шумен, Сектор ПП Шумен, с което на В. Т. В., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150лв., на основание чл. 179, ал.1, т.5 пр.3 от ЗДВП, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДВП.

Фактическата обстановка по делото се установява от приложените писмени документи - докладна записка рег. № 372р-18859 от 30.08.2023г., изготвена от комисар Р.С., акт за установяване на административно нарушение, наказателно постановление, декларация от жалбоподателя, справка за първоначална регистрация на МПС и справка за нарушител.

По искане на представителя на административно наказващият орган е проведен разпит в съдебно заседание на актосъставителя И. И., свидетеля по акта Й. С., свид. П. свидетел на отказа да се подпише АУАН и на свид. Г. Г..

При така установената фактическа обстановка по отношение на описаните в наказателното постановление нарушения съдът приема, от правна страна следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, доколкото това произтича от разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 1 от ЗДВП, съгласно която, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да спират пътните превозни средства, да проверяват документите за самоличност и свидетелството за управление на водача, както и всички документи, свързани с управляваното превозно средство и с извършвания превоз. Съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени в предвидените за това срокове.

Описаната като нарушена норма на чл. 6, т.1 от ЗДВП регламентира, че участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

В обжалваното наказателно постановление е посочено, че „на 24.08.2023г. в 7,50 часа в гр. Шумен на ул.“Кирил и Методий“ жалбоподателят, като водач на МПС л.а. “Волво В 70”, с рег.№ Н 5742КА, на кръстовището с ул.“Васил Друмев“ в посока бул.“С.Велики“, е управлявал собствения си л.а. “Волво В 70”, с рег.№ Н 5742КА, като на горепосоченото кръстовище, при наличие на пътен знак Б-2, не пропуска движещите се МПС, които се движат по път с предимство, като с това си действие принуждава останалите участници в движението да спрат и създава опасност за настъпване на ПТП“.

Обстоятелствата относно случилите се конкретни събития на 24.08.2023г. в 7,50 часа в гр. Шумен на процесното кръстовище на ул.“Васил Друмев“ и ул.“Кирил и Методий“ в посока бул.“С.Велики“ се сочат в показанията на свидетеля очевидец Г.Г. .

Същия в с.з. проведено на 09.01.2024г. заявява: “ След като преминах кръговото кръстовище на Пети полк, паметника, поех по ул. „В. Друмев“ и в най - високата ѝ част, до зъболекарската клиника, която е отдясно, непосредствено преди кръстовището на ул. „В. Друмев“ и ул. „Кирил и Методий“, (той се движеше от ул. „Кирил и Методий“ от Математическа гимназия в посока кръстовището). Знам, че там има знак „Стоп“, но въпреки всичко водачът не спря на знак „Стоп“ и маневрата, която предприе ме принуди да натисна рязко спирачки, така че да огранича скоростта си. Ако бях продължил по естествения си път, цял да го блъсна. Зад мен се движеха други автомобили, които видях, че също трудно спряха, така че да не ме блъснат. това е час - пик, около осем без десет сутринта, движението е изключително натоварено и бях принуден да спра, за да премине този водач, който наруши правилата за движение. Автомобилът беше сив на цвят, „Волво“ с регистрационен номер 5742 КА. Водачът беше късо подстриган - сочи жалбоподателя. Той шофираше процесната кола. Този поглед няма да го забравя, защото аз го срещнах, видях наглостта в погледа му и нещо, което наистина ми направи изключително лошо впечатление - начинът, по който

арогантно мина през кръстовището, въпреки че прекрасно ме видях, че приближавам, че съм с предимство. Когато аз се придвижих след него, давайки му предимство, се оказа, че продължаваме в една и съща посока, по „В. Друмев“. Аз шофирах мой личен автомобил. Това се случи на 24.08.2023г. В качеството на свидетел на тези обстоятелства, тъй като съм ръководител на структурата, споделих с Началника на Охранителна полиция, който е ръководител на Сектор „Пътна полиция“ за станалото ми известно нарушение на ЗДвП и той написа докладна записка, въз основа на която е образувана преписка и е извършена проверка. Водачът беше сам в автомобила, доколкото видях. Атмосферните условия бяха прекрасни, август месец, летен месец, слънчево време, прекрасна видимост, сухо платно. Категорично и ясно този знак присъстваше и беше видим за всички участници, които преминават от ул. „Кирил и Методий“ в посока „В. Друмев“.....Двата автомобила в един и същи момент навлизаха в кръстовището, всеки в неговата си позиция. От страна на ул. „Кирил и Методий“ също има пешеходна пътека. Видях от прозореца гърба на знака „Стоп“ и установих, че знакът е там. Движението е изключително много затруднено по това време на денонощието. Вниманието ми беше насочено така, че да предпазвам всички участници.Нарушението, което констатирах е не в коя лента се е престоил водачът, а фактът, че не е спрял на знак „Стоп“, с което не осигури предимство на мен и създаде предпоставки да предизвикаме ПТП, без значение от това, че аз ще се блъсна в него или спирайки рязко, друг водач ще се блъсне в мен. Нарушението му е, че той не спря на знак „Стоп“, с което не осигури предимство на движещите се по „В. Друмев“ МПС.

.....
Навлизайки в кръстовището, забелязах водача, който идва вдясно от мен, от ул. „Кирил и Методий“. Водачът нямаше абсолютно никакво намерение да спира. Продължи съвсем естествено да се включи по ул. „В. Друмев“, което ме принуди да спра. Спрях, погледнах, за да се уверя, знаейки, че там има знак „Стоп“. В момента, в който спрях, за да му осигуря предимство, погледнах към кръстовището и видях, че знакът е наличен. Спрях на метър, два от автомобила, който ми отне предимството. Преценката за това в кой от двата случая е налице опасност за настъпване на ПТП, се извършва от човека, който извършва проверката по преписката.“

В съдебно заседание актосъставителят И. посочи, че е съставил акта въз основа на изготвената докладна записка от Началник отдел „Охранителна полиция“, като преценката си за извършеното нарушение е направил „единствено по данни на очевидеца, но нямаше представени други доказателства, освен декларацията, която водачът е попълнил, че той е управлявал на въпросната дата и час“

От показанията на свид. П.П. се установява, че е свидетел на отказа на нарушителя В.В. да подпише акта. Горното се потвърждава и от показанията на свидетеля по съставяне на АУАН. Показанията на актосъставителя И., свидетеля по акта С. , на свид.П. и съставилия докладна записка Р.С. са еднопосочни, последователни и като такива следва да бъдат кредитирани от настоящата инстанция.

От приложеното по делото писмо с рег. № 1222 от 23.01.2024г. от Община Шумен се установява, че на кръстовището на ул.“В. Друмев“с ул. „Св.св. Кирил и Методий“, е наличен ПЗ Б2, т.е. е безспорно, че ПЗ Б2 е бил наличен на указаното място в гр. Шумен , към датата и часа на нарушението описано в АУАН и НП.

Не съществува спор относно обстоятелството кой е водачът, управлявал МПС л.а. “Волво В 70”, с рег.№ Н 5742КА на посочената дата и час.

Относно показанията на разпитания свидетел и единствен очевидец на нарушението –Г.Г., не се споделят от съда възраженията наведени от защитата, че не следва да се кредитират, защото няма данни на неговите констатации да е присъствало друго лице, което да потвърди сочените фактите и обстоятелства, които се базират само на личното му възприятие и субективна преценка.

Възприятията на свид. Г. са качеството му на участник в движението на посоченото място. Фактът, че разпитаният свидетел - очевидец на инцидента е на длъжност директор на ОДМВР - Шумен, не налага извод за създаване на съмнение в заявените от него факти, включително и доколкото същият е запознат и е поел отговорността по чл. 290 от НК. Няма основания по делото да не се дава вяра на този свидетел, нито да се счита, че неговите показания не са достатъчни за несъмнено установяване на обективната истина, отчитайки обстоятелството, че липсват данни същия по някакъв начин да е заинтересован от изхода на делото. Съдът намира, че липсват данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността в показанията на свидетеля очевидец или да сочат на наличието на някакъв мотив да набеди санкционирания в нарушение, което не е извършил.

Дадените показания от този свидетел са конкретни, ясни и последователни, изясняват възприетото от свидетеля поведение на жалбоподателя и са годни да обосноват описаната в АУАН и НП фактическа обстановка относно конкретното нарушение.

Съдът приема, че в случая не е проблем факта, че има един очевидец на ситуацията / доколкото няма такова ограничение и по НПК/, а в това, че административно наказващият орган не е положил никакви усилия да събере допълнително доказателства / *например записи от видеокамери на процесното кръстовище и /или разпит на други участници в движението в посочения ден и час и др./*, които да бъдат съобразени и преценени с показанията на единствения свидетел.

Макар и правилно да е констатирано наличието на административно нарушение обаче, при извършената цялостна служебна проверка, с оглед задължението си по чл. 314, ал. 1 НПК, съдът установи, че при издаването на обжалваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

Съдът констатира, че в АУАН и в НП като нарушена разпоредба е посочена чл. 6 т.1 от ЗДВП, с посочването само на която норма е налице непълнота в цифровото изписване на нарушената правна норма от ЗДВП в АУАН и НП, доколкото същата визира няколко хипотези, представляващи задължения на участниците в движението. В тази връзка съдът съобрази, че докато разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН дава възможност на административно - наказващия орган да издаде НП, макар в акта за установяване на административно нарушение да е допусната нередовност, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, то това не се отнася до издаването на НП, при което административно - наказващият орган следва да спазва всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т.5 ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на НП и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание.

Разпоредбата на чл. 6, т. 1, от ЗДВП /посочена както в АУАН така и в НП като нарушена/ въвежда общо задължение за водачите на ППС, като участници в движението да съобразяват поведението си с пътните знаци.

Посочената правна норма е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен пътен знак, какви са задълженията на водачите. За да бъде дадена прецизна правна квалификация на нарушението следва ясно да се посочи коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на пътен знак "Б-2", като по този начин на жалбоподателя ще бъде посочено ясно и конкретно кое е задължителното правило за поведение, което е нарушил, за да му бъде наложено съответното административно наказание.

При издаване на НП, вместо да попълни бланкетната норма на чл. 6, т. 1 от ЗДВП с посочване на конкретната правна норма, която предвижда какво следва да е поведението на водач при наличие на пътен знак "Б 2", административно - наказващият орган е допуснал нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, като при цитиране на правната квалификация на нарушението се е задоволил единствено да посочи, че жалбоподателят е нарушил чл. 6, т. 1 от ЗДВП.

Разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДВП предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП АНО е приел, че жалбоподателя не се е съобразил с пътен знак Б2 "*Спри. Пропусни движещите се по път с предимство*". Никъде в НП обаче не е посочено кой е нормативният акт, който вмениява задължение на участниците в движението да пропуснат движещите се по път с предимство при наличие на пътен знак Б-2.

Цитираната като нарушена правна разпоредба на чл. 6, т.1 от ЗДВП не посочва при наличие на конкретни пътни знаци, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Поведението, което следва да спазват водачите на ППС при наличие на пътен знак "Б2" е посочено в чл. 46, ал.2 от ППЗДВП, а именно че *са длъжни да спрат на "стоп-линията", очертана с пътна маркировка, или ако няма такава - на линията, на която е поставен знакът. Преди да потеглят отново, водачите са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които имат предимство.*

Нормата на чл. 6, т.1 от ЗДВП се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на различни пътни знаци, а с оглед конкретно посочения пътен знак "Б-2", това е чл. 46, ал. 2 от ППЗДВП.

Посочената в АУАН и НП като нарушена норма въвежда общо правило за

поведение, което не може да бъде самостоятелно инкриминирано, като пораждащо задължения за водач на МПС (в този см. Решение № 160 ОТ 14.04.2020 г. по н.д. № 667/2019 г., III НО на ВКС и Решение № 2198 от 3.04.2023 г. на АдмС - София по адм.д. № 1482/2023 г.) Същата е следвало да бъде изпълнена и да намери своята конкретизация посредством задължителна връзка към чл. 46, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, както и с тази на чл. 45, ал. 2 от същия подзаконов нормативен акт, доколкото именно в тези текстове е предписано конкретното значение на пътен знак Б2, ведно с изричното указание.

Член 57 от ЗАНН изчерпателно изброява задължителните реквизити на наказателното постановление, като в т.6 е предвидено посочването на "законните разпоредби, които са били нарушени виновно". Като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите при наличие на пътен знак Б-2 да спрат и да пропуснат движещите се по пътя с предимство, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точните правни норми, които са били нарушени. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото ЗА.га правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които то не е изпълнило.

Словесното описание на нарушението извършено в АУАН и НП не променя обстоятелството на допуснатото процесуално нарушение коментирано от съда .

Допуснатите пропуски при описанието на фактически обстоятелства в АУАН и НП водят до неопределеност на предмета на доказване и невъзможност за проверка наличието на материално-правните предпоставки за налагане на наказание. В производството, на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът може да потвърди или да измени наказателното постановление, но не и да вна. промени в правната квалификация и във фактите, които я обосновават. Изискването към всеки гражданин да познава действащото в страната законодателство, не дерогира задължението на органите да съблюдават минимално изискуемото съдържание на своите актове, в случаите на инициране на наказателни процедури, доколкото подобно разбиране противоречи не само на императивните правила на ЗАНН и приложимите по силата на чл. 84 от ЗАНН разпоредби на НПК, но и на разпоредбите на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Поради изложените съображения за допуснатите процесуални нарушения при издаване на обжалваното НП съдът счита, че същото следва да бъде отменено.

Независимо от констатираното формално основание за отмяна на НП, съдът намира, че следва да обсъди и нарушението по същество.

От кредитираните по делото доказателства безспорно се установява, че на 24.08.2023г. в 7,50 часа в гр. Шумен на ул.“Кирил и Методий“ жалбоподателят, като водач на МПС л.а. “Волво В 70”, с рег.№ Н 5742КА, на посоченото кръстовище с ул.В.Друмев“ е управлявал собствения си лек автомобил, като при наличие на пътен знак Б-2, не спрял и не пропуснал движещите се МПС, които се движат по път с предимство, с това си действие принудил останалите участници в движението да спрат и създад опасност за настъпване на ПТП. Следва да се отбележи, че основната защитна теза на жалбоподателя, изложена в съдебно заседание, че отрича да е извършил процесното нарушение като посочва, че „не е възприел ситуацията като опасна,, .

Ноторно известното обстоятелство, че процесното кръстовище в гр. Шумен е много натоварено в пиковите часове от деня /обстоятелство, заявено както от свидетеля Г.Г., от жалбоподателя и от представителя на АНО/ не освобождава жалбоподателя от задължението да спазва ЗДВП, в случая да спре и да пропусне движещите се по път с предимство автомобили, отбелязано със съответен пътен знак. Съдът намира, че жалбоподателят е следвало да бъде по-бдителен относно обстановката, предвид именно натовареността на процесното кръстовище и да се съобрази с пътния знак.

Същевременно следва и е резонно предприемане на конкретни и адекватни мерки на посоченото кръстовище от страна на компетентните институции /между които безспорно е и ОДМВР Шумен / с цел ограничаване възможността да се извършват нарушения по ЗДВП от посочения вид.

По искането за присъждане на разноски.

Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, в същия е отразено възнаграждение от 400 лв., което е отразено като платено. Същевременно настоящата инстанция съобрази, че според Решение от 25.01.2024 г. по дело - 438/22 на Съда на Европейския съюз /СЕС/, съдът **не е обвързан** от минималните адвокатски възнаграждения при присъждането на разноски по делото,/ включително и съгласно

разпоредбата на чл. 78 от ГПК/, поради това, че Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС.

По - конкретно в решението на втори състав на СЕС се посочва, че: “Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги“.

При тези обстоятелства съдът, след извършена преценка на конкретната правна и фактическа сложност на настоящия казус, както и като съобрази естеството на производството и размера на наложената глоба с атакуваното наказателно постановление, прецени, че адекватен размер на адвокатско възнаграждение по казуса е 300 лева, която сума следва да бъде заплатена от ОДМВР- Шумен на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0869-002453, издадено от Началник сектор към ОДМВР гр. Шумен, Сектор ПП Шумен, с което на В. Т. В., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лв., на основание чл. 179, ал.1, т.5 пр.3 от ЗДвП, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР - Шумен, ДА ЗАПЛАТИ на В. Т. В., ЕГН *****, сумата от **300 лв.** за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд, в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____